

FIAM!HOL VAGY?

Varró Tünde

Fiam!Hol vagy?

Oh! Akit szerettem mint fiát a madár,
most nincs mellettemOh!vajon merre jár?
Pedig óvtam szélről,szűrő napsugártól,
és mégis elment az ősi atyai háztól.

Szabadságra vágyott,
szűk volt az otthona,
csalta a hiúság a tengernyi csoda.
Nem hallgatta meg az óvó atya szavát,
ölelő karjából kitépte magát!

S a büszke gálya test most ott fut a habokon,
Így szól:Engemet az élvezetek varázsa von.
Hadjatok!Had menjek bűt,bajt felejtetni,
majd ha megöregszem tán jobb fogok lenni!
Van pénz!Lesz dicsőség!Itt van két erős karom,
Miért ne mennék,hisz úgy lesz mint akarom!

Félre te bárgyú nép,térdeplő tömegek,
amott virul a lét én oda sietek.
Szédítő az iram,de ott egy rejtett szírt,
a gálya megremeg...,tovább menni nem bírt!

Még ezer szerencse közel közel egy kis sziget,
bár itt a madár is csak átrepül és siet...
Fűszáll alig virul virág sem fesledez.
Halál árnyékának rettegett völgye ez!

Ide veti a sors azt aki játszik vele,
it magába szálhat ha még van ideje!
Hol vagyok?Hol vagyok?
Hol a sok szép álom?
Tündérország helyett a halál völgyét járom....

Itt is rongy,ott is rongy,éhezem s szomjazom!
Jöjj égi segítség tovább nem bírom,
Emlékszem volt Atyám ki nagyon szeretetett,
Ki értem áldozott,dolgozott,felnevelt.
Csak egyszer még láthatnám arcodat,
csak veled lehetnék mint szolgád,és nem fiad.

Lankadt fűszállakon zümmög a lenge szél,
S a bús hajótörött lelkéhez így beszélt:
Atyád vár téged eredj ne halj meg itt,
rád még az életnek dicső napja virít.
Siess a szigetről itt kísértők járnak,
bánd meg mit vétettél lesz még bűnbocsánat!

Mennék én!Mennék én!Zokogja az árva,
de honom ajtaja előttem már zárva!
Hisz az örökséget rég eltékoztam,
Atyám elé menni,...arra nem gondoltam.
De menj el szellőcske,súgd meg jó Atyámnak,
vágyom újra látni az Atyai házat.
S ha van álldása,vagy egy csöpp kegylem,
amíg haza térek tartogassa nekem!

Völgyön,bércen által suhan az üzenet,
Aggódó Atyának hogy vigyen örömet.
Fiad él!Jön haza!Készíts ruhát neki!
Mezítelem testét ami beteríti!...

Fiad él!Ím zörget,s a porban térdepel
az elveszet megtért irgalmat esdekél!
Ajtó sarkig tárul,
Fiam hol vagy?Jövel!
Vedd magadra ezt a ruhát a tied volt,
de jobban vigyázzál,hogy ne essék rajt folt!
Atyja meg gyermeke áltölelve egymást.

Boldogan ünnpelik a szép viszontlátást.

A bűnről a múlttól nincsen emlékezet,
halál sem tépi szét az összefont kezét...
Oh... mily jó hogy Atyánk szeretve hazavár!...
Boldog az a lélek amely haza talál!...

Forrás: www.keresztenydalok.hu